

MEREL VANGT SLAKKEN UIT VIJVER

Dick A. Jonkers

Rond half mei 1988 ving een mannetjesmerel vrijwel dagelijks slakken uit een tuinvijver in Hollandse Rading. De Merel zocht de randen van de met waterplanten begroeide vijver af en deed vervolgens uitvallen naar de aan of zich vlak onder de wateroppervlakte bevindende slakken.

Een deel van de vangpogingen werd met succes bekroond.

De slakken die werden gegrepen behoorden tot de soort Gewone Poelslak (*Lymnaea stagnalis* (L.)). Deze soort was indertijd aangevoerd met plantenmateriaal dat in de omgeving in sloten was verzameld. De populatie in de vijver bestaat uit vele tientallen exemplaren, waarvan er zich altijd wel enkele langs de randen van de circa 2-3 meter grote vijver ophouden.

De Merel greep de 'rondzwemmende' slakken in het weke deel dat zich buiten het huisje bevindt, smeed het gevangen exemplaar op het aangrenzende betegelde deel bij de vijver en hakte daarna razendsnel op de slak in. De huisjes werden verbrijzeld om zo ook het vlees in het binnenste te kunnen bemachtigen.

Het verbrijzelen van slakkehuisjes is een bekend verschijnsel bij Zanglijsters, die hiervoor boomstronken, stenen en andere objecten met een harde oppervlakte als aambeeld gebruiken. De plaatsen waar dit geregeld gebeurt en waar dan ook geregeld kapotgeslagen huisjes kunnen worden gevonden heten 'lijstersmidses'.

De slakken werden door de Merel zelf opgegeten en niet voor de jongen verzameld. Het broedsel had het nest al enige weken daarvoor verlaten en de jongen zwierven in de omgeving rond. Deze bijzondere wijze van voedsel zoeken heeft nog niet tot navolging geleid. De vijver zal in de tijd waarin de slakken actief zijn nauwlettend in de gaten worden gehouden om te kijken of andere Merels dit gedrag overnemen.

Dat Merels slakken eten is bekend. Witherby et al. (1965) noemen kleine mollusken als *Helix*, *Zonites* en *Cochlicopa*, waarmee de Segrijnslak (*Helix aspersa*), Donkere Pijlslak (*Zonitoides nitidus*) en Glanzende Agaathoornslak (*Cochlicopa lubrica*) worden bedoeld.

Geraadpleegde literatuur:

1. Janus, H. z.j. Onze land- en zoetwaterslakken en -mossels
Thieme & Cie Zutphen
2. Witherby, H.F.F.C.R. Jourdain, N.F.Ticehurst & B.W.Tucker 1962.
Handbook of British Birds Volume II Warblers to owls : 136
H.F. & G.Witherby Ltd London.